नतायिष्टमधु। इति राजनिर्धण्टः॥ व्यस्या गुणाः स्नीतननप्रव्देद्रस्याः॥ (यष्टिमधु इति भाषाः।) व्यतिस्मिरः, नि, (स्नायी घोष्याया बद्धौ चिति + स्माय + स्मायितश्चितश्चिप्रकीत्यादिस्त्रचेण रक्ष् प्रघोदरादिलात् चायभागस्य इ चतिबद्धः) चितिस्मूर्तिप्रानी। तत्पर्यायः। स्मेरः २। इति जटाधरः॥

खिति हसितं, क्षी, (खिति प्रायेन हसितं हासं हस् + भावे क्षः।) खिति प्रयहासं। इति जटाधरः॥ (ज्येष्ठानां स्मितहसितं मध्यानां विहसिताव-हसितं च। नीचानामपहसितं तथाति हसित ख् बढ्भेदाः॥ "मधुरखरं विहसितं सांसिप्ररः-कम्पनमवहसितं। चपहसितं साखाद्यं विद्तानां भवत्यति हसितं"॥ इति साहित्य-दर्पेणे॥)

चितिहासः, एं, (चितिप्रयेग हासः हास्यम् चिति + हस् + भावे घन् ।) सफ्रव्यहासः । तत्पर्यायः । चतुस्यृतः २ । इति हेमचन्त्रः ॥

खतीतं, चि, (चिति + इण् + क्तः) भूतकालः। तच तिखो घो टी ठी विभक्तयो भवन्ति। यथा भवद्भुतभव्ये चिष्णः क्याद्याः। क्याद्याः क्त्यक्तिख-क्तिस्तः क्रमादर्त्तमानातीतभविष्यत्मु कालेषु स्यः। इति मुग्धवोधव्याकर्णः॥ तस्य क्त्त्रणादि यथां। वर्त्तमानध्यंसप्रतियोगित्वमतीतत्नं। कङ्कुडोरती-तत्नं। किट्क्षसोव्यक्तः परोद्यतं चतीतत्वच्च। जुडोऽतीतत्नं क्रियातिक्रमः। क्तक्तवलोरती-तत्नं। इति सारमञ्जरी॥

यतीतः, चि, (यति इस् कर्त्तरि क्षः।) मतः । भूतः । यतिकान्तः । यथा,—

"न नस्यं न्यूनसप्ताब्दे नातीताशीतिवत्सरे"। इति वैद्यकपरिभाषा ॥ सङ्गीतशास्त्रमते मान-प्रभेदः॥

खतीन्त्रियं, चि, (इन्त्रियमतिकान्तम् खाबादीति समासः।) खप्रवाचं। प्रवाचाविषयं। इन्त्रिया-गोचरं। इन्त्रियायाच्चं। इत्यमरः॥

("योऽसावतीयन्त्रययाद्यः सूद्योऽखत्तः सनातनः"। इति मनुः।

"खतीन्द्रयेखप्युपपद्मदर्शनो

वभूव भावेषु दिलीयनन्दनः"॥ इति रघुवंशी॥)

यतीव, या, (सायेव इव स्ववधारणे प्रादिसमासः, स्ववधतातिश्रयेऽत्यन्तातिश्रये च।) स्वतिश्रयः। इत्यमरः॥

("चहं हि कारगं श्रुला वैरस्यातीवमानद" ॥ इति रामायग्रे॥)

यतीसारः, एं, यतिसाररोगः। इति वैद्यतं॥

बतुनः, पुं, (नास्ति तुना साद्दश्चं यस्य सः।) तिन-रुद्धः। इति ग्रञ्दचित्रका। तुनगरिक्ते ति ॥ ("राच्छेन्द्रप्रभावेग स्थिया चातुनया तथा"॥ इति रामायग्वे॥)

बतुत्यं, त्रि, (न तुल्यं सदृशं नञ्समासः।) निन्तुल्यं। बतुषमं। बसान्यं। बसदृशं। यथा,— "खतुल्यमह्सा नाकं मम रामेण विग्रहः"। इति भट्टिः॥

चतुष्टिकरं, त्रि, (तुष्टिं सन्तोषं करोति तुष्टि + कर्मार टच् उपपरसमासः स्त्रियां छीप् चतुष्टिकरी।) सन्तोषाजनकं। यथा मनुः,— ''चिनिर्देश्च प्रेतानं चतुष्टिकरमेव च''॥ इत्याहिकतलं।

खहिप्तः, स्त्री, (हप्+भावे तित् न हिप्तः सन्तोयः नन्समासः। बद्धत्रीची तु हिप्तरिच्दितः खस-न्तोषकरः।) हास्रभावः। खपरितुष्टिः। खन्नाभि-लायः। यथा,—

"उथात्वित्रमः प्रवेशदहनं कर्यस्तिका रसा। वर्णः पाखुविवर्जितः क्षियतता कमीति पित्तस्यवै' इति रिच्चतः ॥ स्रत्येति ॥

खतेजः, [स्] स्ती, (न तेजः तेजीविरीधितमः नज्समासः।) इतया इति राजनिर्धगृटः॥ तेजी-रहिते चि॥

खालः, एं, ग्ररीरावयवः । खड्गं । इत्युगादिकीयः ॥ खालः, चि, (खाति सततमनित्यतया विकारं गच्छति खात् + कन् द्यति सततं गच्छति खात् + कन्) पिषकः । पात्यः । इत्युगादिकीयः ॥ खात्ट ङ चातिकमे । वधे । इति कविकल्पदुमः ॥ दन्य-

वर्गायोपधः। उ चितिष्टिषते। इति दुर्गादासः॥ चत्ता, स्त्री, (चतित सततं खेदं संबभाति चत् + तक् स्त्रियां टाप्।) माता। च्येष्ठा भगिनी। इत्य-मरटीकायां रमानाथः॥ चत्ता मातायजस्ता। इति नानार्थकोषः॥ प्राञ्जतभाषायां श्रष्ट्यः। इति साहित्यदर्पणटीका॥

चित्तः, स्त्रो, (चायते सततं कमीण सम्बध्वते प्रया, चत् करणे क्तिन् माता च।) नाचोक्ती ज्येष्ठा भगिनी। इति श्ट्रहावली।

खत्तिका, स्त्रो, (खति + सार्थे कन्) खन्तिका। नाचोक्तौ ज्येष्टाभिगनी। इति भरतः दिरूप-कोषस्य।

खतुः, पं, (खर्ति सततं गच्छति खत्+कत्ति व वायुः सततगन्ता पिषकः।) सूर्यः। इत्युणादि-कोषः॥

खत्यः, पुं, (खतित शोधं गच्छित खत्+कर्त्तरि यत्, कचिदपवादिवषयेऽप्यत्मर्गोऽप्यभिनिविश्वते इति न्यायात् खन्यथा इलन्तात् प्यति खात्य इति स्यात् इतगामी खन्धः।) खन्धः। वैदिकश्रन्दोऽयं॥

खबन्तं, क्षी, (खन्तं सीमामितज्ञान्तम् खबादीति समासः।) चित्रणयः। यथा। खबन्तं किनौ तथापि इदयानन्दायवच्चोक्हौ। इति नरहरि-किवः॥

खत्यन्तकोपनः, त्रि, (खत्यन्तं कोपनः क्रोधश्लीनः दितीयातत्, कुप्+कर्त्तरि युच्।) खतिश्य-क्रोधी। तत्पर्यायः। चत्रुः २। इत्यमरः॥

चायन्तगामी, [न्] त्रि, (चायन्तं भीष्रं गच्छति चायन्त + गम् + शिनि उपपदसमासः।) चाति-भाषगमनभीतः। चितिभीष्रगमनकर्ताः। तत्प-स्थायः। चायन्तिकः २। इति हमवन्तः॥ ष्यतः सकुमारः, पं, (खलनः सकुमारः कर्म-धारयः ।) कङ्गनीरुक्तः । इति राजनिर्धग्रः ॥

खायित्तकः, पं, (खायन्तं गच्छति खायन्त + उन् उत्येक इति उत्य इकः खाति सातिष्यमित्तकं कम्मधारयः, खातिनिकटम्।) खातिष्ययन्त्रमणकर्ता। खायन्त्रगामी। इति हमचन्द्रः॥

अवन्तीनः, त्रि, (धन्तस्यावयः खव्ययीभावसमासः। खव्यन्तं गामी दितीयातत्पुरुषः। नद्यों परम्य-रीयां लमवन्तीगलमुद्रये इति भट्टिः।) स्या-द्यामी। चतिष्र्यगमनष्रीनः। इत्यमरः॥

खत्यस्तं, स्ती, (खत्यन्तः खस्तीरसः फलपचादौ यस्य सः।) रुचास्तं। इति राजनिर्घस्टः ॥ तेँतुल इति भाषा ॥

खयसपर्णी, स्ती, (ध्रवसं पर्णे पत्रं यस्याः सा जातित्वात् छीप्।) लताविश्रेषः। वत्पर्थायः। तीद्यार कखुरा ३ विह्नश्रूरणः ४ करवड्वह्मी प् वयस्या ६ खरणवासिनी ७। खस्य गुणाः। तीद्यास्तवं। भीहश्रूलविनाशितं। वातहारितं। खिर्चित्वत्वारितं। गुल्मे द्वेषरीगापहारित्व । इति राजनिर्धेयः।

ष्यवस्ता, स्त्री, (खबन्तः खस्तरमो यस्त्राः सा स्त्रियां टाप्) वनवीजपूरः। मधुरत्तेवु । मधुटावा इति स्वाता । इति रत्नमाना ॥

खत्ययः, पुं, (खति + इण् + भावे अव्।) स्त्यः। खतिकसः। दण्डः। देषः। क्षच्यः। इत्यसरः॥ (''जीवितात्ययमापद्गो योऽत्वमत्ति यतस्ततः। खाकाश्रमिव पद्गेन न स पापन लिप्यते॥ इति मनुः॥)

चलधें, क्षी, (चर्षमितिकान्तं चलादोति समासः।)
चित्रप्रः। तद्विष्रिके वाचिलिङ्गं। इत्यमरः॥।
('क्ष्याको राममत्वर्षमुदाचे हितकाम्यया'।
इति रामायके॥)

खायन्यं, चि, (चायन्तमन्यं मनाक्।) यत्निञ्चित्। खितसूद्धां। तत्पर्यायः। खिल्पर्यं २ खन्यीयः ३ कार्यीयः ८ चारीयः ५। इत्यमरः॥

खाबाकारः, पुं, (खित आधिकोन आकारः तिर-खारः। खा + का + भावे घण्।) खितश्यितः। खाकारो देइः काम्मधा। रहदेहः। खितश्यितः खाकारो यस्य सः तिदिशिष्टः।) न्यकारः। तिर-खारः। इति हेमचन्दः॥

चत्याचारं, क्रीं; (चाचारमितकानां चत्यादोति समासः।) विरुद्धाचरणं। चाचारमितकम्य इत्य-व्ययीभावसमासनिष्यनं॥

खत्याचारः, पुं, (खति खनुचित खाचारः कर्मधा।) खनुचिताचारः। खसङ्गताचरगां। खाचाराङ्ग-ङ्वनं। खन्यायः॥ (खति खनुचितः खाचार खाच-रणं यस्य सः खन्यायाचरणकारी।)

चात्यां चित्रं (त्यक्तं न प्रकां चिति त्यन् + प्रकार्थे-एत्त्, कुत्वाभावः ।) त्यागान हं। चात्यक्तः चात्यः जनीयं। यघा, यत्तु पतितस्त्रीममनस्य नचुत्वं प्रायश्चित्ततिवेकक्तद्भिक्तं तदत्याच्यापरं। इति प्रायश्चित्तत्त्वं॥